

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Radima Kadlčáka a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **Cella Antik SE**, IČO: 29060559
sídlem Líčkov 111, 438 01 Liběšice
zastoupená daňově poradenskou společností Grant Thornton Czech Republic,
s.r.o.

sídlem Pujmanové 1753/10a, 140 00 Praha 4

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2025, č. j. 13402/25/5200-11434-707700,
o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Žalobě **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni **se ukládá** povinnost zaplatit Krajskému soudu v Ústí nad Labem soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím své právní zástupkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2025, č. j. 13402/25/5200-11434-707700, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 24. 10. 2022, č. j. 2143885/22/2515-50522-508113, jímž byla žalobkyni doměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014 ve výši 4 846 330 Kč a současně byla zrušena daňová ztráta z příjmů právnických osob v částce 1 437 159 Kč, přičemž žalobkyni vznikla zákonná povinnost uhradit penále z částky doměřené daně ve výši 969 266 Kč a z doměřené daňové ztráty v částce 14 371 Kč. Zároveň se žalobkyně domáhá toho, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.
2. Žalobkyně též navrhla, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek dle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Svůj návrh odůvodnila především tím, že nedisponuje dostatečnými finančními prostředky ani jiným majetkem, aby mohla zaplatit nedoplatek uložený napadeným rozhodnutím v částce několika milionů Kč, jehož úhrada by pro ni znamenala likvidační důsledky. Zmínila, že předmětem její činnosti je maloobchodní prodej se starožitným zbožím, přičemž má tedy majetek pouze v zásobách – konkrétně starý nábytek, obrazy apod., což označila za špatně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

likvidní věci. Přiznání odkladného účinku pak v řešeném případě dle názoru žalobkyně není v rozporu s veřejným zájmem a nelze dospět ani k závěru, že by jí mohla třetím osobám vzniknout újma nepoměrně větší než újma hrozící právě žalobkyni. Žalobkyně se domnívá, že jediným subjektem, kterého se přiznání odkladného účinku může dotknout, je stát, neboť právě jemu bude dočasně odepřeno právo činit kroky vedoucí k výběru doměřené daně. Předmětná daň nicméně v souhrnu celkových příjmů státu nepředstavuje natolik zásadní položku, která by jakkoliv mohla ohrozit fungování státu. Na podporu svých tvrzení žalobkyně předložila výkaz zisku a ztráty ke dni 31. 12. 2024 a rozvahu k témuž dni. Závěrem uvedla, že přiznáním odkladného účinku žaloby by došlo pouze k odložení vykonatelnosti rozhodnutí správce daně do doby, než o žalobě rozhodne soud.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby soud daný návrh na přiznání odkladného účinku zamítl, neboť dle jeho názoru nebyly splněny zákonné podmínky pro jeho přiznání. K tomu uvedl, že žalobkyně neprokázala existenci mimořádných okolností, pro které by mohl být odkladný účinek přiznán, a pozastaven tak výkon žalobou napadeného rozhodnutí. Podle žalovaného žalobkyně ve věci nedoložila, že by jí výkonem či jinými právními následky žalobou napadeného rozhodnutí hrozila reálná a závažná újma, přičemž také poukázal na možnost využití institutu posečkání úhrady daně, kterého žalobkyně nevyužila.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobeno soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.
5. K přiznání odkladného účinku žalobě je nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění žalobce tvrdí a prokazuje k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že žalobcův majetek se zmenší, a tím bude žalobci způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, jako tomu je v předmětné věci ve vztahu k žalobou napadenému rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe

stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině a sankci žalobce. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení hrozící újmy žalobce nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných správních rozhodnutí. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde hrozí natolik závažná újma žalobci, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně ustoupit zájmům žalobce do meritorního rozhodnutí věci soudem.

6. Soud po vyhodnocení veškerých skutečností souvisejících s tímto případem dospěl k závěru, že návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku žalobě lze vyhovět.
7. Soud při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel ze žalobou napadeného rozhodnutí, resp. z prvostupňového rozhodnutí, jímž byla žalobkyni doměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1. 1. 2014 do 31. 12. 2014 ve výši 4 846 330 Kč a současně byla zrušena daňová ztráta z příjmů právnických osob v částce 1 437 159 Kč, přičemž žalobkyni vznikla zákonná povinnost uhradit penále z částky doměřené daně ve výši 969 266 Kč a z doměřené daňové ztráty v částce 14 371 Kč. Z uvedeného je tedy zřejmé, že nastanou-li účinky tohoto rozhodnutí, majetek žalobkyně se zmenší, čímž jí bude způsobena újma. Existence újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. na straně žalobkyně je tak dle soudu zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a soud proto považuje první podmínku pro přiznání odkladného účinku žalobě za splněnou.
8. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě dle § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se týká „toliko“ žalobkyně. Nutno poté doplnit, že jediný subjekt, kterého se přiznání odkladného účinku dotkne, je stát, neboť tomu bude dočasně odepřeno právo činit kroky vedoucí k výběru vyměřeného odvodu. Předmětný odvod však v souhrnu celkových příjmů státu nepředstavuje tak zásadní položku, která by jakkoliv mohla ohrozit jeho fungování (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2015, č. j. 2 Afs 193/2015-62, nebo ze dne 16. 6. 2021, č. j. 10 Afs 191/2021-39). Vzhledem k tomu má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
9. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem dle § 73 odst. 2 s. ř. s.
10. Soud ve věci aktuálně nijak nepředjímá správnost skutkových zjištění a hodnocení daňových orgánů, neboť tato otázka bude předmětem vlastního hodnocení uplatněných žalobních námitek. Soud je v této fázi řízení nicméně takového názoru, že přiznání odkladného účinku podané žalobě, což bude mimo jiné znamenat, že žalobkyni bude odložena splatnost doměřené daně včetně penále, nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Na podporu svých tvrzení žalobkyně předložila výkaz zisku a ztráty ke dni 31. 12. 2024 a rozvahu k témuž dni. Z nadepsaných dokumentů poté vyplývá, že má žalobkyně velmi nízký čistý obrát, přičemž byla za rok 2024 výsledkem jejího hospodaření ztráta. Žalobkyně má přitom záporný vlastní kapitál v částce více než - 15 mil. Kč (tj. její činnost je v zásadě financována z cizích zdrojů – společníky). Aktiva jsou pak téměř

výhradně oběžná, a to zásoby (zboží) v hodnotě 656 000 Kč, pohledávky v celkové částce 48 000 Kč a peněžní prostředky ve výši 78 000 Kč (tj. peněžní prostředky v pokladně a na účtech). Z výše popsaného tak dle soudu nepochybně vyplývá, že žalobkyně nedisponuje takovými finančními prostředky, které by jí umožňovaly uhradit doměřenou daň včetně penále, aniž by nedošlo k ohrožení její existence. V porovnání s újmou, která by žalobkyni hrozila v důsledku uhrazení dotčené daně a penále, se tedy nejví jako nepřiměřené narušení důležitého veřejného zájmu, pokud žalobkyni bude oddálena splatnost takto stanovené povinnosti do doby, než soud rozhodne o její žalobě. Zdejší soud zároveň podotýká, že nepochybně existuje veřejný zájem na včasné úhradě daňových pohledávek, avšak žalovaným poukazovaný přístup by vedl k paušálnímu zamítání všech návrhů na přiznání odkladného účinku žalobám směřujícím proti rozhodnutím správců daně (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 9 Afs 67/2012-64). Veřejný zájem na výběru daní je však daným rozhodnutím soudu pouze dočasně odložen, ne znemožněn. V tento okamžik tedy převážil zájem, aby žalobkyně do doby rozhodnutí soudu mohla i nadále vykonávat svoji činnost a zajistila si potřebné finanční prostředky pro případ jejího neúspěchu stran podané žaloby.

11. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a podané žalobě odkladný účinek přiznal.
12. Současně je nutno podotknout, že podle § 73 odst. 5 s. ř. s. může soud usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro jeho přiznání nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Poukáže-li proto žalovaný či jiný subjekt na takové okolnosti následně, popř. toto zjistí sám soud, pak své původní rozhodnutí změní.
13. Výrokem II. usnesení poté soud žalobkyni uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli (žalobkyni) uložena povinnost soudní poplatek zaplatit; tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost předmětného poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
14. Soudní poplatek je žalobkyně povinna uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: **3703-3024411/0710**, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1547000625**.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nej**sou přípustné opravné prostředky.

Ústí nad Labem 12. srpna 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.